

علیه اعدامهای جمهوری اسلامی بپاخیزیم!

با شدت گیری فقر و گرسنگی و تورم و بیکاری در سطح جامعه و پدیدار شدن موج جدیدی از مبارزه و شورش گرسنگان علیه نظام حاکم، رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی موج جدیدی از اعدامهای وحشیانه را به راه انداخته و در روزهای اخیر، بیش از ۵۴ زندانی سیاسی را در لیست اعدام خود قرار داده است. این لیست طیف رنگارنگی از مخالفان و جوانان زن و مرد مبارز، زندانیان خلقهای تحت ستم کرد و بلوچ و عرب، فعالین سیاسی متناسب به سازمانهای اپوزیسیون و حتی اتباع رنجدیده و محروم افغان را در بر می‌گیرد. خطر اعدام این زندانیان خطری جدی است و هر لحظه باید انتظار داشت که تعدادی از این زندانیان به دار آویخته شوند.

اسامی تعدادی از زندانیان سیاسی ای که در بیدادگاه‌های دیکتاتوری حاکم حکم اعدام گرفته و هم اکنون جانشان در خطر است به شرح زیر می‌باشد: "وریشه مرادی، عباس کورکوری (مجاهد کورکور)، پخشان عزیز، بهروز احسانی اسلاملو، و مهدی حسنی، احمدرضا جلالی، فرهاد شاکری، ابوالحسن منتظر، مالک علی فدایی‌نسب، وحید بنی‌عامریان، پویا قبادی بیستونی، بابک علی‌پور، سید محمد تقوی سنگ‌دهی، اکبر دانشورکار، محمدمامین مهدوی شایسته، سامان محمدی خیاره، علی عبیدادی، مالک داورشناس، تاج‌محمد خرمالی، عبدالحکیم عظیم گرگیج، عبدالرحمان گرگیج، عیسی عیدمحمدی، حبیب دریس، سالم موسوی، عدنان غبیشاوی، معین خنفری، محمدرضا مقدم، علی مجدم، محمدمهدی سلیمانی (محمدمهدی-س)، یوسف احمدی، عباس دریس، محمدجواد وفایی ثانی، ادهم نارویی، محمد زین‌الدینی، فرشید حسن زهی، شهریار بیات، شاهین و صاف، ناصر بکرزاده، محراب (مهران) عبدالله‌زاده، حاتم ازدمیر، حمید حسین‌نژاد حیدرانلو، رسول احمد محمد، آزاد شجاعی، ادریس آلی، علیرضا برمرزپورناک، حسین نعمتی، نوید نجاران، امیرمحمد خوش‌اقبال، علیرضا کفایی، میلاد آرمون، سلیمان شه‌بخش، عبدالرحیم قنبر زهی، گرگیج عبدالغنی شه‌بخش، عیدو شه‌بخش".

لیست بلند بالای محکومین در معرض اعدام، البته تنها گوشه کوچکی از تلاش دژخیمان داعشی حاکم بر ایران جهت بازداشتن توده‌ها از مبارزه برای رهایی از شرایط طاقت فرسای موجود را نشان می‌دهد. در دو سال گذشته روزی نبوده است که رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی با توسل به عنوان‌های گوناگون از جمله "بغی، محاربه، و افساد فی‌الأرض" تعدادی از زنان و مردم تحت ستم ایران را اعدام نکرده باشد.

بر مبنای گزارشات رسمی، در سال ۲۰۲۳ میلادی جمهوری دار و شکنجه حداقل ۸۵۳ نفر را اعدام نموده و این سیاست جنایتکارانه در سال ۲۰۲۴ ادامه یافته و دستکم ۹۰۱ نفر هم در این سال توسط ماشین اعدام این رژیم ددمنش، جان خود را از دست داده‌اند. این تعداد از اعدام، رژیم جمهوری اسلامی را در این زمینه در سطح جهان رکورددار نموده و در راس کشورهای قرار داده است که با توسل به اعدام می‌کوشند فضای رعب و وحشت را در جامعه حکمفرما سازند.

با توجه به این واقعیت که اعدام و سرکوب ابزار اصلی بقای رژیم جمهوری اسلامی است، بدون شک هدف دیکتاتوری حاکم از اعدام فله‌ای زندانیان عادی و سیاسی مستولی کردن فضای ترس و وحشت بر جامعه جهت مقابله با مبارزات برحق و انقلابی توده‌هاست. به واقع این رژیم در وحشت از خیزش انقلابی و سراسری مجدد توده‌ها می‌کوشد با توسل به اعدام، فضای جامعه را مختنق سازد. اما نگاهی به ابعاد بزرگ و روزمره اعتراضات مردم تحت ستم در سراسر کشور و این واقعیت که تقریباً روزی نیست که کارگران، بازنشستگان، معلمان، پرستاران و ... به رغم آگاهی از این اعدام‌ها به

اعتراض بر نخیزند بیانگر آن است که حتی سیاست اعدام‌های فله ای نیز دردی از حکومت را دوا نمی‌کند. اتفاقاً همگان شاهدند که توده‌های جان به لب رسیده ما از هر فشر و طبقه‌ای در تجمعات اعتراضی خود توقف این جنایات سازمان یافته دولتی را خواستار می‌شوند، امری که به روشنی نشان می‌دهد که جمهوری اسلامی در سیاست ددمنشانه اعدام‌های فله‌ای خود رسوا و شکست خورده است. این امر به خصوص موقعی بیشتر عیان می‌شود که بدانیم حتی بخش مهم زندانیان سیاسی که در چنگال دژخیمان جمهوری اسلامی اسیر می‌باشند نیز با اعتصاب غذا و نامه‌نگاری علیه این اعدام‌ها موضع می‌گیرند. با توجه به این واقعیت نیز نمی‌توان تردید داشت که ماشین اعدام جمهوری اسلامی دارد به ضد خود بدل می‌شود.

امروز کمتر کسی است که نداند که جمهوری اسلامی حافظ منافع سرمایه‌داران داخلی و خارجی بوده و در جهت اجرای سیاست‌های امپریالیستی به خصوص در خاورمیانه ثروت‌های مردم ایران را به کام نیروهای مرتجع بنیادگران اسلامی می‌ریزد. بر این اساس دیکتاتوری حاکم بیش از هشتاد درصد مردم را در زیر خط فقر قرار داده است؛ تا جایی که اکثریت عظیم توده‌ها هر روز با مرگ دست و پنجه نرم می‌کنند و قادر به تامین حداقل‌های مورد نیاز خود و خانواده‌شان برای ادامه زندگی نیستند. با در نظر گرفتن این واقعیت، کوتاه بینی جلادانه زیادی لازم است که فکر کرد با صرف به‌راه انداختن موج کشتار و اعدام و گسترش ابعاد آن می‌توان مردم به‌جان‌آمده را مرعوب و به سکوت وادار نمود.

زندان و شکنجه و اعدام ذاتی سلطه رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی می‌باشد. به همین دلیل هم برای توقف ماشین اعدام این رژیم مردم ما و انقلابیون باید نابودی این حکومت دار و شکنجه و همه دار و دسته‌های این رژیم ددمنش را در دستور کار خود قرار دهند. تنها در شرایطی که دیکتاتوری حاکم همراه با آن شرایط سیاسی-اقتصادی که آنرا باز تولید می‌کند به دست توانای کارگران و ستمدیدگان نابود گردد می‌توان جامعه ای داشت که جلاد را ستایش نکرده و بر عکس با نابودی شرایط باز تولید جلادان، برای همیشه به زندان و شکنجه و اعدام پایان داد.

چریک‌های فدائی خلق ایران ضمن همبستگی با زندانیان سیاسی و محکوم نمودن صدور احکام اعدام علیه فرزندان این آب و خاک، همه مبارزین را به حرکت در جهت آزادی زندانیان سیاسی و نابودی ماشین اعدام این رژیم و خلاصی از شر جمهوری اسلامی فرا می‌خوانند. برای جلوگیری از اعدام زندانیان سیاسی، جمهوری اسلامی مدافع سیستم سرمایه داری در ایران باید آماج حملات مردم ما قرار گیرد.

جمهوری اسلامی دشمن زحمتکشان، نوکر غارتگران، نابود باید گردد!

چریک‌های فدائی خلق ایران

۲۵ دی ۱۴۰۲ برابر با ۱۴ ژانویه ۲۰۲۵